

prima instanță: Judecătoria Orhei
Judecător: E. Buzu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu,
Oleg Sternioală
Mariana Pitic

examinând cererea de recurs declarată de către Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Snegur împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova”, intervenient accesoriu Agenția pentru protecția consumatorilor cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, prin care s-a respins apelul depus de Dumitru Snegur, s-a admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova”, s-a casat hotărârea Judecătoria Orhei din 6 octombrie 2016 în partea respingerea cererii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și s-a emis în această parte o nouă hotărâre cu privire la admiterea cererii,

c o n s t a t ă :

La 19 octombrie 2015, Dumitru Snegur a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Agenția pentru protecția consumatorilor

cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 1 mai 2015, în jurul orei 18, a intrat cu automobilul de model Mercedes Benz E220 CDI, cu numărul de înmatriculare XXXXX la stația PECO-92, amplasată în raza satului Mitoc, raionul Orhei, ce se află în gestiunea Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată și a solicitat alimentarea autovehiculului cu motorină în sumă de 70 lei.

Reclamantul a susținut că, fiind preocupat de numărarea banilor, în acest timp operatorul stației PECO-92 a alimentat autoturismul cu benzină. La solicitarea explicațiilor, operatorul a recunoscut vina și i-a propus de a alimenta suplimentar autoturismul cu 20 litri de motorină din contul său.

Dumitru Snegur a menționat că a doua zi, la pornirea autoturismului a depistat devieri esențiale la funcționarea motorului, iar ca rezultat s-a adresat la o stație de deservire tehnică. Potrivit actului de executare, s-a constatat că la demontarea blocului motorului, pistoanele nr. 1,2,3,4 sunt deteriorate, din cauza alimentării autoturismului cu benzină.

Reclamantul a specificat că conform facturilor și actului de predare-primire a lucrărilor pentru repararea autoturismului a achitat suma de 22 227 lei, prejudiciul material, care a considerat reclamantul urmează a fi încasat din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată.

La 22 mai 2015, Dumitru Snegur a expediat o petiție în adresa Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată pentru soluționarea cauzei pe calea amiabilă, însă prin răspunsul din 15 iulie 2015 pârâtul a refuzat în satisfacerea pretențiilor.

Solicită Dumitru Snegur încasarea din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 22 227 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 6 octombrie 2016 acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată, s-a încasat din contul lui Dumitru Snegur în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 966,81 lei. S-a respins cererea reprezentantului Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei (f.d. 89-93).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, s-a admis cererea depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la substituirea persoanei juridice Întreprinderea cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată cu succesorul său în drepturi Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” (f.d. 128-131).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, s-a respins apelul depus de Dumitru Snegur, s-a admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Orhei din 6 octombrie 2016 în partea respingerea cererii depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și s-a emis în această parte o nouă hotărâre cu privire la admiterea cererii. S-a încasat din contul lui Dumitru Snegur în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15 000 lei (f.d. 133-152).

La 31 martie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 153).

La 9 iunie 2017, Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și încasării taxei de stat cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul, Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă, în motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Recurentul menționează că instanțele de judecată nu au dat apreciere declarațiilor martorului Gerek Ianuș și neîntemeiat au motivat că Dumitru Snegur nu a prezentat probe, care ar confirma faptul că autoturismul a fost alimentat cu benzină.

Totodată consideră neîntemeiată decizia instanței de apel în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei, deoarece consideră inadmisibil faptul ca o persoană care s-a adresat în judecată pentru apărarea drepturilor sale în conformitate cu legea cu privire la drepturile consumatorilor să fie pedepsit financiar pentru faptul că acțiunea sa a fost respinsă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 1 noiembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Societății cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova”, Agenției pentru protecția consumatorilor, informându-l că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia

La 8 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Pînă la examinarea cauzei, Agenția pentru protecția consumatorilor nu a depus referință la cererea de recurs prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă la 9 iunie 2017 în termen din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 16 martie 2017 a fost expediată în adresa părților la 31 martie 2017 (f. d. 153), însă la materialele cauzei nu există dovada recepționării deciziei instanței de apel.

În atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces liber la justiție, instanța de judecată consideră că recursul declarat de Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă la 9 iunie 2017 este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărîrii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurentul și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

Suplimentar, în parag. 26 – 27 din decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel

sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017 și trimiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, pentru motivele ce succed

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea unor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Instanța de judecată notează că, prin prisma art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, are obligația pozitivă, instituită de legislator, de a controla din oficiu decizia contestată din punct de vedere al respectării normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Subsidiar la cele relatate, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Analizând conținutul deciziei contestate, în raport cu prevederile legale menționate, Colegiul conchide că instanța de apel, judecând apelul, a trecut în mod superficial asupra pretențiilor înaintate de către Dumitru Snegur.

Astfel din analiza deciziei contestate sub aspectul legalității sale în raport cu limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse, rezultă că la 19 octombrie 2015, Dumitru Snegur a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată, intervenient accesoriu Agenția pentru protecția consumatorilor, prin care a solicitat încasarea din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Petrom Moldova” Societatea cu Răspundere Limitată în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 22 227 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei.

În susținerea pretențiilor înaintate, Dumitru Snegur a invocat că automobilul său de model Mercedes Benz E220 CDI, cu numărul de înmatriculare XXXXX a fost deteriorat, deoarece operatorul stației PECO-92 contrar solicitărilor sale a alimentat autoturismul cu benzină.

În cadrul examinării cauzei, avocatul Societății cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” Mihail Silivestru a solicitat încasarea din contul lui Dumitru Snegur a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei.

Fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 6 octombrie 2016 a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Dumitru Snegur și cererea depusă de reprezentantul pârîtului cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 16 martie 2017 a casat parțial hotărârea primei instanțe doar în partea respingerea cererii cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei și a emis în această parte o nouă hotărâre cu privire la admiterea integrală a cererii (f.d. 133-152).

La caz, Colegiul reține că instanța de apel la pronunțarea deciziei urma a se expune asupra temeiniciei sau netemeiniciei pretenției înaintate de către Dumitru Snegur cu privire la repararea prejudiciului material și moral, pe cînd a adoptat o hotărâre expunîndu-se doar asupra cererii depuse de avocatul Societății cu

Răspundere Limitată „Petrom Moldova” Mihail Silivestru cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin urmare, Colegiul constată că soluția instanței de apel nu conține o verificare a legalității hotărârii instanței de fond în ceea ce privește pretențiile înaintate de către Dumitru Snegur cu privire la repararea prejudiciului material și moral și mai mult o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii.

În același timp, instanța de recurs menționează că, instanța de apel la reexaminarea pricinii trebuie să se expună asupra tuturor pretențiilor și a obiecțiilor înaintate de către părți.

Dat fiind faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procedural, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, cauza urmează a fi rejudecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să verifice circumstanțele pricinii, probele administrate și reexaminând pricina să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea drepturilor procedurale ale părților și verificarea pretențiilor sau după caz, de a le concretiza.

Totodată, instanța de recurs constată că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 1 martie 2016, reprezentantului reclamantului a solicitat audierea martorilor Ghereg Ianuș, Șaptelici Anatolie și operatorul stației PECO 92 Andrei (f.d. 45).

Instanța de judecată a admis parțial demersului reprezentantului reclamantului de audiere a martorilor solicitați și a respins demersul de audiere a operatorului stației PECO 92 Andrei, deoarece nu poate fi identificat în totalitate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că în vederea soluționării juste a cauzei, instanța de apel urma să solicite date de la Societatea cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” în vederea identificării operatorului stației PECO 92 pe nume Andrei și audierii acestuia în ședința de judecată, or conform art. 211 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, în acest scop, judecătorul trebuie, după caz, să elucideze împreună cu participanții la proces circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și să cerceteze probele din dosar.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art. 90 lit. d) și i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de transport și de cazare suportate de părți și de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță și cheltuielile de asistență juridică.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Astfel, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea quantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Din materialele dosarului rezultă că, avocatul Societății cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova” Mihail Silivestru a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei, prezentînd în acest sens: factura seria WH nr. 1768750

din 1 aprilie 2016, actul de predare –primire a serviciilor prestate din 1 aprilie 2016 și extrasul din cont (f.d. 60-63).

Însă instanța de recurs specifică că la materialele cauzei nu se regăsește lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora, cu tariful și orarul, prin urmare instanța de apel urmează să examineze cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, ținând cont de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărîre motivată. Motivarea este o parte a hotărîrii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărîrea să fie motivată, justițiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărîri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui prezenta cauză civilă la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Colegiul relevă că la rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele enunțate supra, rezultînd atît din pretențiile înaintate de reclamant,

înscrisurile prezentate cu calitate de probe în susținerea poziției, apreciindu-le în conformitate cu art. art.120-122, 130 Cod de procedură civilă, în raport cu pretențiile înaintate, circumstanțele stabilite și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În baza celor expuse, în conformitate art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Dumitru Snegur prin intermediul avocatului său Vasile Stăvilă.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Snegur împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Petrom Moldova”, intervenient accesoriu Agenția pentru protecția consumatorilor cu privire la apărarea drepturilor consumatorului, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic